

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2022

Plagiaat in proefschrift. Geen schulduitsluitingsgrond aanwezig – Proefschrift voldoet niet aan de eisen van wetenschappelijke integriteit.

Universiteit Leiden

Onderwerp

Onderzoeksopdracht College van Bestuur op verzoek van het College voor Promoties. Betrokkene heeft in zijn proefschrift een aantal passages opgenomen zonder correcte bronvermelding.

Het verweer van Betrokkene dat het niet correct citeren het gevolg is van een specifiek voorval kan niet verontschuldigend werken voor het geconstateerde plagiaat. In het manuscript is sprake van plagiaat en van onzorgvuldige omgang met bronnen. Het voldoet daarom niet aan de eisen van wetenschappelijke integriteit. De Commissie overweegt voorts dat de promovendus als eerste verantwoordelijkheid draagt om plagiaat te voorkomen. Tegelijkertijd is het een van de taken van de promotor om erop toe te zien dat het proefschrift vrij is van plagiaat alvorens hij het goedkeurt en het naar de promotiecommissie wordt verzonden.

Advies CWI d.d. 4 november 2021:

Het verloop van de procedure

Betrokkene is in [jaartal] bij het Dual PhD Centre binnengekomen als externe PhD kandidaat (buitenpromovendus). Betrokkene was oorspronkelijk aan de [universiteit] ingeschreven als promovendus, maar omdat de promotor zijn werkzaamheden aan deze universiteit beëindigde, kon hij de promotie daar niet afronden.

De [universiteit] promotor heeft contact gehad met [copromotor] (Universiteit Leiden), om te onderzoeken of Betrokkene de promotie in Leiden kon afronden.

In de periode juni-juli [jaartal] heeft [copromotor] contact gezocht met [promotor] en gevraagd of hij als promotor zou willen optreden, waartoe hij zich bereid heeft verklaard.

Op [datum Versie 1] is een eerste versie van het manuscript aan de promotiecommissie voorgelegd. Op [datum] ontvingen Betrokkene en begeleiders een reactie van de promotiecommissie met daarin een aantal punten dat verbeterd moest worden voordat Betrokkene kon worden toegelaten tot de promotie.

Op [datum Versie 2] werd een tweede versie van het proefschrift toegestuurd aan de promotiecommissie.

Op [datum voorval] werd Betrokkene [beschrijving voorval].

Op [datum] vond een bijeenkomst plaats nadat twee leden van de promotiecommissie hadden aangegeven nog steeds geen goedkeuring te kunnen geven. Bij de bijeenkomst zijn aanwezig de decaan, de coördinator van de [faculteit] graduate school, de leden van de promotiecommissie, en de promotor en co-promotor.

Vereniging Universiteiten van Nederland

Lange Houtstraat 2
Postbus 13739
2501 ES Den Haag

Tel +31 70 302 14 00
E-mail post@unl.nl
Web universiteitenvannederland.nl

KvK 40480226
IBAN NL61 INGB 0001 5964 15
BTW NL007088784B01

Universiteiten van Nederland

Op [datum] stuurt de secretaris van de promotiecommissie een brief aan de promovendus met suggesties voor verbetering.

In de periode mei-juni [jaartal] vindt via Skype overleg plaats tussen Betrokkene en de twee leden die het proefschrift nog niet hebben goedgekeurd.

Op [datum Versie 3] wordt een derde versie van het proefschrift ingediend ter beoordeling door de twee leden.

Op [datum goedkeuring] deelt de secretaris mee dat de twee leden hun goedkeuring hebben gegeven.

In [maand plagiaatcheck] voert de coördinator van de Graduate School de plagiaatcheck uit.

Op [datum] heeft de decaan het College voor Promoties geïnformeerd dat bij de controle op plagiaat van het proefschrift van Betrokkene in het programma iThenticate is gebleken dat delen van de tekst letterlijke citaten zijn uit bestaande publicaties, waar niet naar wordt verwezen.

Op [datum] jl. heeft het College voor Promoties een verzoek ingediend bij het College van Bestuur om een onderzoeksopdracht te verstrekken aan de Commissie conform artikel 23, tiende lid van het Promotiereglement Universiteit Leiden 2021 (overeenkomend met artikel 21 lid 9 Promotiereglement Universiteit Leiden 2018).

Bij brief van [datum], ontvangen op [datum], heeft het College van Bestuur een onderzoeksopdracht verstrekt aan de Commissie.

Het College verzoekt de Commissie advies uit te brengen of er sprake is van plagiaat in het door Betrokkene ingediende proefschrift en of het voldoet aan de eisen van wetenschappelijke integriteit.

Op [datum] heeft Betrokkene een verweerschrift toegezonden.

Hoorzitting

Op [datum] heeft de Commissie de promotor en co-promotor gezamenlijk (en in persoon) en vervolgens Betrokkene (via een *online*-verbinding) gehoord. Betrokkene is op de hoogte gesteld van het verhandelde tijdens het horen van de (co-)promotoren.

Naar aanleiding van de zitting hebben de (co-)promotoren een tijdelijk toegezonden, alsmede de twee eerdere versies van het manuscript en de commentaren van de promotiecommissie. Betrokkene heeft een [verklaring] en een CV overgelegd.

Juridisch kader

In het Promotiereglement Universiteit Leiden 2018 is het volgende bepaald:

Artikel 10, eerste lid:

De promotor draagt de verantwoordelijkheid voor de aanvaarding van het manuscript als proefschrift. De promotor ziet erop toe dat het proefschrift voldoet aan de eisen die in het algemeen aan een proefschrift kunnen worden gesteld. In het bijzonder vergewist hij of zij zich ervan, onverminderd de in artikel 13 genoemde verantwoordelijkheid van de promovendus op dit punt, dat het manuscript geen plagiaat bevat en ook in alle andere opzichten voldoet aan de toepasselijke gedragsregels voor de wetenschapsbeoefening.

Artikel 13, eerste lid:

Universiteiten van Nederland

1. Het proefschrift vormt de beschrijving van het door de promovendus zelfstandig verrichte onderzoek of van onderzoek waaraan hij of zij een essentiële bijdrage heeft geleverd. De promovendus is verantwoordelijk voor het proefschrift als wetenschappelijke bijdrage. De promovendus is er als eerste verantwoordelijk voor dat het proefschrift geen plagiaat bevat en ook in alle andere opzichten voldoet aan de toepasselijke gedragsregels voor de wetenschapsbeoefening.

Artikel 21, negende lid:

Indien op enig moment tijdens de beoordeling van het proefschrift door de promotiecommissie wordt geconstateerd dat er in het proefschrift sprake is van plagiaat of van andere vormen van wetenschapsfraude, kan het College voor Promoties, op voordracht van de decaan, besluiten dat de procedure wordt gestaakt. Het College voor Promoties kan daarbij, door tussenkomst van het College van Bestuur, het oordeel van de Commissie wetenschappelijke integriteit van de Universiteit Leiden, dan wel de Commissie wetenschappelijke integriteit van het LUMC inwinnen.

In de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018 is, voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

1. Reikwijdte en overgangsbepalingen

1.1 Op welke activiteiten is deze code van toepassing?

1. Deze code gaat over wetenschappelijk onderzoek in den brede, zoals dat wordt uitgevoerd aan de instellingen die deze code onderschrijven. Dit omvat zowel publiek als privaat gefinancierd en zowel fundamenteel als toegepast en praktijkgericht onderzoek.
2. 'Onderzoek' omvat alle activiteiten die aan de onderzoekspraktijk verbonden zijn: het opstellen van aanvragen, opzet en uitvoering van het onderzoek, beoordeling en peer review, het optreden als inhoudelijk deskundige, verslaglegging, verantwoording en publiciteit.
3. Op populairwetenschappelijke uitingen, onderwijsmateriaal en adviezen van onderzoekers zijn de principes en normen van deze code van toepassing voor zover dat in redelijkheid kan worden verlangd.

In de Klachtregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Leiden & Leids Universitair Medisch Centrum is, voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Preambule

[...] In de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening van de VSNU alsmede in de Researchcode LUMC is een uitwerking gegeven aan deze beginselen die door de Universiteit Leiden en het Leids Universitair Medisch Centrum worden onderschreven. De Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening geldt als richtlijn zoals bedoeld in artikel 1.7 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek voor de Universiteit Leiden en de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening alsmede de researchcode LUMC gelden als richtlijnen voor het Leids Universitair Medisch Centrum. 1. Definities
Praesidium: de twee voorzitters van de twee kamers van de Commissie, zoals beschreven in artikel 4.3;

2. De Commissie doet tevens op verzoek van het Bestuur onderzoek naar vermoede inbreuken op de wetenschappelijke integriteit. Hierop zijn de artikelen 6, 8, 9 en 10 van deze Klachtregeling van toepassing.

In de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018 (hierna: de Gedragscode) is het volgende bepaald:

5.2 Schending van de wetenschappelijke integriteit, bedenkelijk gedrag of lichte tekortkoming

A-1:

[...]Plagiaat is het gebruik zonder passende erkenning van ideeën, werkwijzen, resultaten of teksten van een ander (normen 34, 40).

Norm 34. Presenteer op zorgvuldige wijze bronnen, data en argumenten.

Norm 40. Doe bij het overnemen van ideeën, procedures, resultaten en tekst recht aan het betrokken wetenschappelijk werk van anderen en verwijst zorgvuldig naar de bron.

Beoordeling plagiaat

De Commissie heeft een overzicht met daarin 19 passages ontvangen, waarvan het programma iThenticate aangeeft dat deze overeenkomen met andere teksten.

De Commissie heeft deze passages beoordeeld en de resultaten daarvan hieronder opgenomen.

De nummering die is gebruikt, is afkomstig van de iThenticate-scan die de faculteit uitvoerde op de derde (finale) versie. Een aantal citaten is niet beoordeeld vanwege de geringe omvang of onvindbaarheid van de brondocumenten.

- Hoofdstuk 1

Citaat #10, p. 31-32.

Dit citaat is opgenomen in de *Introduction* van het manuscript, in de paragraaf, [naam paragraaf]. De bron is een interview dat online is te vinden [link]. Er is geen bronvermelding en er zijn geen aanhalingstekens gebruikt.

De oorspronkelijke tekst is hier en daar enigszins aangepast in het manuscript:

Brontekst

“[brontekst]”

Versie 3, p. 31 (Cursivering door Commissie).

“[brontekst]”

Deze tekst komt niet voor in de eerste twee versies van het manuscript en is derhalve na het [voorval] toegevoegd. De Commissie gaat in de paragraaf *Verwijtbaarheid van de gedraging* verder in op de mogelijke gevolgen van het [voorval].

Citaat #38, p.32

Dit citaat volgt direct op citaat #10. De tekst komt uit:

[artikel].

Ook citaat #116, dat direct volgt op citaat #38, is uit dat artikel afkomstig. Betrokkene verwijst weliswaar naar de primaire bronnen die in het artikel zijn genoemd ([auteurs A&B], respectievelijk [auteurs C&D]), maar niet naar de secundaire bron ([E]). De combinatie van bronnen komt derhalve niet door het werk van Betrokkene.

Het is de Commissie voorts gebleken dat deze passage ook een letterlijk citaat bevat, met juiste quotes en bronverwijzing in het notenapparaat (noot [nummer]). Omdat de tekst ook bewerkt lijkt te zijn (enkele tussenzinnen zijn niet overgenomen van het bronbestand) en omdat het notenapparaat weldegelijk

bewerkt is, lijkt hier sprake te zijn van een tekst die 'af' is. Het is derhalve naar oordeel van de Commissie geen notitie die nog verwerkt moet worden. Zie hiervoor de paragraaf *Verwijtbaarheid van de gedraging* waarin dit verder uiteen wordt gezet.

Deze tekst komt niet voor in de eerste twee versies van het manuscript.

- **Hoofdstuk 2**

Citaat #2, #26 en #91, p. 45-56

Deze citaten betreffen dezelfde bron: *[publicatie]* uit het tijdschrift *[tijdschrift]*. Het stuk betreft eigen werk van Betrokkene. In voetnoot 67 geeft Betrokkene aan dat '[verwijzing naar artikel].

- **Hoofdstuk 4**

Citaat #3, pagina 91-101.

Dit stuk komt uit: *[publicatie]*, van *[auteur F]*. Het betreft een lang stuk dat is overgenomen, zonder enige verwijzing naar *[auteur F]* in het manuscript.

Niet alleen is de tekst overgenomen, het gaat hier tevens om een belangrijke gedachtegang die is overgenomen. De combinatie van bronnen komt niet door het werk van Betrokkene.

Het stuk komt niet voor in Versie 1, maar wel al in Versie 2 van het manuscript.

- **Hoofdstuk 5**

Citaat #5, p 108, 109 en 112.

Dit betreft eigen werk van Betrokkene dat op *[datum]* is gepubliceerd op *[website]*, waarin onder andere de term "[term]" wordt besproken.

De passages komen ook voor in de Versies 1 en 2.

- **Hoofdstuk 7**

De Commissie merkt op dat hoofdstuk 7 door iThenticate rijkelijk is 'gekleurd', dat wil zeggen dat er veel tekst is overgenomen. Naast de hieronder genoemde passages zijn er nog andere passages waarbij tekst is overgenomen zonder gebruik van aanhalingstekens. In sommige gevallen ontbreekt ook een verwijzing.

Citaat #7, #16 en #23, p. 145, 147-149

Al deze citaten zijn afkomstig uit verschillende werken van de schrijvers *[auteurs G&H]* en komen op een aantal plaatsen terug in het manuscript. Er wordt op geen enkele wijze verwezen naar de brondocumenten.

Ook hier is sprake van het overnemen van een gedachtegang van een ander gezien de combinatie van bronnen.

In het proefschrift zijn elementen van de brontekst overgenomen die niet tot die tekst zelf behoren, zoals een vermelding uit die brontekst wanneer de auteur daarvan een bepaalde, andere, internetbron heeft geraadpleegd. Dit maakt duidelijk dat beklaagde de brontekst heeft gekopieerd en de internetbron niet zelf heeft geraadpleegd. Zie hiervoor noot *[nummer]* van Betrokkene, waarin is aangegeven dat desbetreffende internetbron is geraadpleegd op *[datum]*. Dit is dezelfde dag die de brontekst ook noemt als datum van raadpleging.

Voorts hij opgemerkt dat het werk van *[auteurs G&H]* niet aanwezig is in Versie 1 van het manuscript, maar wel (grotendeels) in Versie 2, eveneens zonder bronvermelding.

Opgemerkt hij dat Citaat #16 (p.220) enkel in Versie 3 voorkomt. Dit citaat is uit dezelfde bron afkomstig als citaat #7 ([publicatie], [auteur G]), dat al wel voorkwam in Versie 2. Citaat #16 wordt voorafgegaan en gevolgd door citaat #7.

Citaat #8, p. 151-153

Hier zijn bijna twee pagina's overgenomen van [auteur I], [publicatie]. Dit blijkt niet duidelijk uit het proefschrift. De tekst is letterlijk overgenomen, zonder dat er sprake is van parafrasering, anders dan een start met: *According to* [auteur I], waarna een letterlijke overname volgt zonder aanhalingstekens. Op pagina 221 is ook een gedeelte uit dit artikel overgenomen.

Niet aanwezig in Versie 1, wel in Versie 2.

Citaat #12, p. 158.

Dit citaat beslaat een hele pagina, afkomstig uit [auteur J], [publicatie].
Er is geen verwijzing naar [auteur J].

Betrokkene heeft binnen de tekst van [auteur J] wel verwijzingen ingevoegd naar andere onderdelen van zijn eigen manuscript ('as discussed in chapter [nummer]'), waardoor het voorkomt dat hij de tekst heeft geïntegreerd in zijn eigen denken. Daarmee is er geen sprake meer van notities die nog verwerkt moeten worden, zoals Betrokkene heeft aangevoerd in zijn verweer.

Niet aanwezig in Versie 1, wel in Versie 2.

Citaat #4 en #6, p. 159-167

De citaten #4 en #6 betreffen dezelfde bron.

Al deze pagina's zijn vrijwel in hun geheel afkomstig van uit het artikel [Publicatie],[Auteur K] wordt twee keer juist geciteerd en er wordt meerdere keren naar hem verwezen, maar het is voor de lezer niet duidelijk dat het gehele stuk integraal van hem afkomstig is.

Niet aanwezig in Versie 1, wel in Versie 2.

Conclusie plagiaat

Met betrekking tot het hergebruik van het eigen werk van Betrokkene merkt de Commissie op dat dit niet kan worden aangemerkt als plagiaat, nu het van hemzelf afkomstig is.

De Commissie is van oordeel dat de overige passages die hiervoor zijn genoemd, wel zijn aan te merken als plagiaat. Betrokkene heeft (grote) delen tekst overgenomen, zonder een adequate verwijzing op te nemen. In sommige gevallen ontbrak de verwijzing in het geheel (bijvoorbeeld naar de auteurs [auteur E], [auteur F] en [auteur J]). In andere gevallen was er wel een verwijzing, maar bleek door het ontbreken van aanhalingstekens niet dat er sprake was van een letterlijke overname. Dit klemt te meer nu er lange stukken tekst werden overgenomen, waardoor het ten onrechte leek of dat het eigen gedachtegoed van Betrokkene betrof. Bovendien is de combinatie van bronnen niet door het werk van Betrokkene tot stand gekomen. Daaruit moet volgen dat Betrokkene niet zelf kennis heeft genomen van de primaire bron, maar enkel van de secundaire bron. Dit is in strijd met de wetenschappelijke integriteit.

In paragraaf 5.1.1. wordt in de Gedragscode aangegeven dat plagiaat een van de duidelijkste voorbeelden van schending van de wetenschappelijke integriteit is. Dit kan (alleen) anders zijn, indien het plagiaat van geringe omvang is. Gezien de lange passages en de diverse bronnen waarvan het plagiaat door de Commissie is vastgesteld, is in dit geval geen sprake van geringe omvang.

Verwijtbaarheid van de gedraging

Betrokkene heeft gesteld en aannemelijk gemaakt dat hij op [datum] een [beschrijving voorval]. Hij heeft naar voren gebracht dat hij bij het schrijven van het proefschrift een aantal passages heeft opgenomen, waarvan het de bedoeling was dat hij die later zou voorzien van correcte verwijzingen. Betrokkene heeft gesteld dat hij als gevolg van het [voorval] is vergeten om de verwijzingen op te nemen in de definitieve versie. De Commissie merkt hierover het volgende op.

Er zijn drie versies van het proefschrift aan de promotiecommissie toegezonden op de volgende data:

Versie 1: [datum Versie 1]

Versie 2: [datum Versie 2]

Versie 3: [datum Versie 3]

Het staat voor de Commissie vast dat dit definitieve versies betreffen en geen concepten, nu ze, al dan niet door de promotoren, ter beoordeling aan de promotiecommissie zijn toegezonden. Bovendien staat bovenaan Versie 1 *Final* en is Versie 3 opgeslagen als *Absolute final* [datum].

De Commissie overweegt dat de gevolgen van het [voorval] geen invloed hebben gehad op de Versies 1 en 2, omdat deze werden ingeleverd vóór het [voorval] in [maand-jaar].

Dit leidt ertoe dat de passages die zonder adequate verwijzing in Versie 3 zijn opgenomen, en die reeds aanwezig waren in Versie 1 of 2 (bijvoorbeeld [auteur F], [auteurs G&H] en [auteur K]), niet verklaard kunnen worden door de gestelde gevolgen van het [voorval]. Ze zijn immers opgenomen vóór het [voorval] in een definitieve versie.

Met betrekking tot de passages zonder adequate verwijzing die enkel in Versie 3 aanwezig zijn (bijvoorbeeld [auteur E]) en derhalve mogelijk na het voorval hebben plaatsgevonden, overweegt de Commissie als volgt.

Op de hoorzitting heeft Betrokkene verklaard dat hij zijn promotoren niet heeft ingelicht over het [voorval], omdat hij zich ervoor schaamde. Ook heeft hij aangegeven dat hij op dit moment geheel hersteld is.

Na de zitting heeft hij aangevuld dat het voorval een privé-aangelegenheid betreft, welke hij vertrouwelijk acht en dat hij het daarom niet heeft gemeld aan de promotoren.

De Promotoren hebben verklaard dat het hun niet is opgevallen dat het [voorval] had plaatsgevonden; het contact verliep in die periode niet anders dan in de jaren ervoor.

De passages die niet in Versie 2, maar wel in Versie 3 voorkomen zijn de citaten #10, #38 en #16.

Het komt de Commissie voor dat Betrokkene bij citaten #10 en #38 de tekst bewust heeft aangepast om deze beter te laten passen in het manuscript. Als Betrokkene de tekst enkel 'geknipt en geplakt' zou hebben, had de stelling dat hij op een later moment de verwijzing naar de bron in orde zou maken mogelijk stand kunnen houden. Nu hij de tekst bewerkt heeft, acht de Commissie dit onwaarschijnlijk. Betrokkene had op het moment dat hij de tekst aanpaste ook de verwijzing op orde kunnen brengen.

Met betrekking tot citaat #16 merkt de Commissie op dat dit uit dezelfde bron afkomstig is als citaat #7 ([publicatie], [auteur G]), dat al wel voorkwam in Versie 2.

Citaat #16 wordt voorafgegaan en gevolgd door citaat #7.

Nu er bij citaat #7 en ook bij ander werk van dezelfde auteur geen enkele verwijzing is opgenomen, acht de Commissie het niet waarschijnlijk dat het achterwege blijven van een verwijzing bij citaat #7 is toe te schrijven aan het [voorval].

Conclusie verwijtbaarheid

Gezien het voorgaande is de Commissie van mening dat het [voorval] niet verontschuldigend kan werken voor het geconstateerde plagiaat.

Promotietraject

De Commissie overweegt ten overvloede dat het promotietraject van Betrokkene niet altijd conform het Promotiereglement 2018 is verlopen. Zo heeft hij niet of nauwelijks deelgenomen aan de activiteiten van de Graduate School. Dit is mogelijk deels te wijten aan de omstandigheid dat Betrokkene is overgekomen van een Promotietraject elders en hij zich al geruime tijd vanuit zijn professie bezighoudt met het onderwerp van het proefschrift. De ervaring en kennis die hij tijdens zijn carrière opdeed, onder andere in het [gebied], heeft hij willen vastleggen in het proefschrift.

Het komt de Commissie voor dat de begeleiding van de promovendus niet bijzonder intensief was, waardoor hij wellicht niet goed op de hoogte was van de eisen die aan de wetenschappelijke kwaliteit van een proefschrift gesteld mogen worden, terwijl dit juist bij buitenpromovendi extra aandacht verdient. Dit is a fortiori het geval wanneer de promotiecommissie bij herhaling de kwaliteit onder de maat acht.

Daarnaast is gebleken dat Betrokkene direct contact heeft gehad met leden van de promotiecommissie over het aanbrengen van wijzigingen in Versie 2 van het proefschrift. De promotoren zijn hierbij niet of nauwelijks betrokken, terwijl het Promotiereglement dit wel voorschrijft in artikel 21, zesde lid.

De Commissie overweegt voorts dat de promovendus als eerste verantwoordelijkheid draagt om plagiaat te voorkomen (artikel 13 Promotiereglement 2018). Tegelijkertijd is het een van de taken van de promotor om erop toe te zien dat het proefschrift vrij is van plagiaat alvorens hij het goedkeurt en het naar de promotiecommissie wordt verzonden (artikel 10 en 19 Promotiereglement).

In de onderhavige kwestie is de plagiatscan pas op het allerlaatste moment, nadat het manuscript was goedgekeurd, uitgevoerd. Het was beter geweest als deze scan op een eerder moment had plaatsgevonden.

In het Promotiereglement 2021 is overigens bepaald dat de promotor erop toeziet dat het manuscript op plagiaat wordt getoetst met plagiaatcontrolesoftware (artikel 9 en 12) vóórdat het aan de promotiecommissie wordt toegezonden.

De omstandigheid dat het manuscript twee keer is afgewezen door de promotiecommissie, en de wijzigingen op Versie 2 direct met twee leden van de promotiecommissie zijn afgestemd (in plaats van met de promotoren) hebben bijgedragen aan onduidelijkheid over het promotietraject en over wie er op welk moment verantwoordelijk was voor het uitvoeren van de scan.

Daarbij dient te worden bedacht dat promovendus en promotor beiden een taak hebben waar het betreft het voorkomen van plagiaat. De promovendus heeft zich te onthouden van al hetgeen aanleiding kan geven tot de verdenking van plagiaat. De promotor is gehouden de promovendus te begeleiden en erop toe te zien dat een manuscript dat aan een promotiecommissie wordt gepresenteerd, vrij is van plagiaat.

Conclusie

In het manuscript is sprake van plagiaat en van onzorgvuldige omgang met bronnen. Het voldoet daarom niet aan de eisen van wetenschappelijke integriteit.

Aanvankelijk oordeel College van bestuur d.d. 24 november 2021:

Advies van CWI wordt overgenomen.

LOWI:

De kwestie is voorgelegd aan het LOWI (Procedure 219), dat op 22 september 2022 advies uitbrengt.

Het LOWI verklaart het verzoek ongegrond en adviseert het aanvankelijk oordeel onder verwijzing naar dat advies ongewijzigd vast te stellen als definitief oordeel en dit advies ook mee te zenden aan het College voor Promoties

Definitief oordeel van het College van Bestuur d.d. 17 oktober 2022:

Het College stelt onder verwijzing naar het LOWI-advies als definitief oordeel vast dat in het manuscript sprake is van plagiaat en van onzorgvuldige omgang met bronnen. Het voldoet daarom niet aan de eisen van wetenschappelijke integriteit. Het College voor promoties dient een beslissing te nemen over de voortzetting van het promotietraject.